

Küçük Şehrin Koca Yüreği

— erkan-savas · 27 Ocak 2011

Benim çocukluğumda,
Sarı helikopterler ;
Yani yusufluklar inerdi yemyeşil çayırlara.
Kuzular yayılırdı şafak ışıklarıyla.
Kızılışırdı dağlar sisleri dağılınca.
Tavşanlar koşuşurdu gökyüzü ağırınca.
Turnalar uçuşurdu,
Ördekler peşi sıra;
Ve yemini bölüşürdü harmanlarda kumrular.
Koyun sağardı anam ve
Yağmur yağardı sürüsüne çobanın;
Meleşirdi yavrular.

Biraz kaşar peyniri, biraz da tereyağı;
Üçbeş tane yumurta, yeni sağılmış sütle
Kahvaltı yapılırdı söğütlerin altında.
Sofra duası bitip, çaylar yudumlanırken
Nasihatler verirdi kardeşlerime babam.
En küçüğü onların onüç aylıktı henüz.
Yay gibi iki kaşı ve altında bir çift göz.
Kıpkırmızı yanağı güneşir parlardı
Apak geçirdi o yüz.

Yorulmak bilmez babam tırpanını bileyip,
Atını eyerleyip tarlaya giderdi.
Kardeşimi uyutup anam da ardı sıra.
Katmer denen böreğin kokusu yayılırdı
Onun kutsal elinden.
Babam tarla biçerken
Biz ise maç yapardık yukarı mahalleye.
Salça kutularından kupalar kazanırdık.

Benim çocukluğumda
Güvercin yakalardı koyun yemliklerinde
Pardösüsüyle abim.

Misket, ŐiŐti, saklambaç
Bunlardı eęlencemiz.
Gün akŐamı bulunca nal sesleri gelirdi
AŐaęı mahalleden.
Anam eyeri tutar, babam inerdi attan.
Tırpanını bırakıp, indirirdi heybeyi.
Tamamen görünürdü ayran kabının dibi.

Akşam yemeęi yenir, anam kazak örerdi,
Ablamsa halı, kilim.
Yüreęini görürdüm ablamın ellerinde
Makaslanan o telin.
Yıldızların altında mahalleli çocuklar
Bir araya gelirdi.
Amcamın harmanında kâh türkü söylenirdi
Kâh bilinen fıkralar.
Kemerler saklanırdı, karanlıktı sokaklar
Ama hiç asılmazdı o zamanlar Őakaklar.

Benim çocukluğumda
Düğünler kurulurdu evlerin bahçesine.
KomŐu köyün gençleri kimi traktörlerle
Kimi yayan gelirdi.
Kimesi saz çalardı, kimi horon teperdi.
Kınalar yakılırdı gelinciğin eline.
Ve damadın babası kemer bağlardı
Onun ince beline.
Çerezler savrulurdu damlardan, bacalardan.
Kadınlar mevlit dinlerdi içerde hacılardan.
Yalnız düğünler değil, seyranlar yapılırdı
Mis kokulu yaylada.
Herkeste bir mutluluk ve bereket toprakta.
Ninem namazın kılıp, yatsı vakti olunca
Bana masal okurdu, küçük aşkıma ninni.
UyumamıŐsa eğer; ilk önce kandırırdım,
Öpücük kondururdum elma yanaklarına.
Anam kızardı bana, kulağımı çekerdi.

Şimdi ise büyüdüm.

Eşek kadar oldum ben.
Elli dokuzu buldu artık yaşı anamın.
Ve gizliden usulca, kızıl toprağı öptü
Gözyaşları babamın.
Ninem sizlere ömür,
ve uzaktayız şimdi.
Tezek yok buralarda, yakacak artık kömür.
Kardeşimde büyüdü.
Elçi geldi dün akşam küçük oğlu halamın.
Hâlâ eski öğüdü kulağımda babamın:
Koca şehirlerde kocalmaktansa,
KÜÇÜK ŞEHİRLERİN,
KOCA ÇOCUĞU olun.

Gebze.19.02.2002 Saat:20.30